

om vi netop skulde forudsætte, at man skulde gaae udenfor den ved at faae de Revisorer, som Grundloven har bestemt, at vi skulle udvælge. Det maa ogsaa komme med i Betragtning, at de Mænd, som ere udnævnte af Folket, maae antages at have større Tillid, end de, man tager udenfor Repræsentationen. Forsaavidt en æret Taler har meent, at de ikke kunde ende dette Arbejde i den korte Tid, som staaer for Haanden, inden vi samles igjen, er jeg dog af den Mening, at de ville kunne ende en Deel deraf, og skulle vi, naar vi komme sammen til October vælge af Medlemmerne i Thinget, vilde deres Kræfter, saaat sige, blive Thinget aldeles berøvede; thi naar de skulle befatte sig med saa omfattende, vidtløftigt og vigtigt Arbejde, vilde de jo aldeles ikke kunne tage Deel i Forhandlingen, og det vil jeg ansee for meget skadeligt, da vi vistnok ville vælge de bedste Kræfter til disse høist vigtige Forretninger. Jeg tænker ogsaa, at Enhver nogenlunde vil være enig med sig selv om og har tænkt paa denne vigtige Handling, og jeg kan ikke indsee, at Valget skulde blive bedre, om vi opsatte det til October, eller om vi foretog det nu. Jeg skal ikke lægge saa stor Vægt paa dem, som vilde melde sig til dette Arbejde, thi det er vist ingen Tvivl underkastet, at vi ville faae Andragender nok i den Retning. Jeg troer, at vi hellere maae holde os til de os ganske bekendte Rigsforsamlings Medlemmers Capaciteter, end vi maae stole paa enkelte Udtalelser over de Mænd, som til den Tid i en saa stor Masse, som jeg forudsætter, ville melde sig; thi nogen Overbeviisning om disses Duelighed vil kun Gaa have. Jeg troer, at der kommer et heldigere Resultat ud, om vi foretog Valget nu strax, end om vi opsatte det.

Nothe: Jeg vilde blot i Anledning af hvad den ærede sidste Taler anførte, tillade mig at bemærke, at det naturligtviis ikke var min Mening paa nogen Maade at udtale nogen Mistillid til den nærværende Forsamlings Medlemmer derved, at jeg antydede Muligheden af, at man kunde vælge Mænd til Statsrevisorer, som stode udenfor denne Forsamling. Jeg har kun fremhævet, at det var ønskeligt at faae Leilighed til forinden Valgene at undersøge, hvo der — enten af denne Forsamlings

Medlemmer eller af Mænd udenfor samme — maatte ansees for bedst skikede til dette Hverv.

C. S. Hansen: Jeg troer ikke, at der i mit Foredrag var Anledning til at gjøre denne Bemærkning, thi jeg har paa ingen Maade tillagt den ærede Taler en saadan Hensigt.

Ordføreren: Vi staae her ligeover for en af de Betragtninger, som man saa ofte kommer til i Verden og det er den: skulle vi slippe det Gode for at eftertrægte det Bedste, eller skulle vi tage det Gode og siden søge at nærme os til det Bedste? Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Nothe) lagde for megen Vægt paa at faae det Bedste og derfor for lidt paa at tage det Gode, som laae nærmest — han kom derfor til at skjonne forlildet paa det Arbejde, som kunde blive gjort, inden vi nok engang skulle gaae til at undersøge Finantsloven, og maaffee kom han forholdsviis til at lægge for stor Vægt paa det, som bagefter var at gjøre. Han oversaae maaffee ogsaa den vistnok væsentlige Grund, der maatte være for Forsamlingen til om muligt at vælge mellem sine egne Medlemmer, at deres Vereeninger i Thinget under Forhandlingen af Finantsagen vilde være af den yderste Vigtighed; naar engang Revisionen af Regnskabet er færdig, og deres Indstilling over Regnskabet Revision foreligger, vil det være meget vigtigt under Forhandlingerne deraf at have netop disse Mænd, saa at sige, til Ordførere for deres eget Arbejde. Dette Arbejde faaer langt fra ikke den samme Betydning, naar det bliver indbragt af en Anden, som naar det bliver indbragt af dem, som, saa at sige, selv svare for det. Denne Grund bliver ikke saa lidet vigtig, naar man spørger: skal man vælge mellem Thingets egne Medlemmer eller skal man trægte efter Mænd udenfor. Jeg troer, at den ogsaa er saa vigtig, at naar man har Valget mellem en ogsaa noget Bedre udenfor Thinget og en mindre God — naar han ikke er aldeles forkastelig — som er Medlem i Thinget, vilde dog dette Sidste være at give Fortrinet; men det, som forekommer mig især at være det, som kan trøste os — om vi ogsaa have mindre Tid til at overveie denne Sag med Hensyn til alle dem, som eftertrægte en saadan Stilling, jeg mener eftertrægte den